

ГОРЯЧКО Лідія Григорівна (04(17). 12. 1913, с.

Вільшанка, нині смт Кіровоград. обл. — 02. 08. 1993, Київ) — перекладачка. Член СПУ (1966). Закін. Київський університет (1941). Учителювала. Перекладала з болгар. мови: романи «На життя і смерть» Д. Ангелова (1957), «Республіка дощів» С. Даскалова (1974); повісті «Воля» М. Горчивкіна (1960), «Танго» Г. Караславова (1978; 1985); зб. оповідань «Іванкові пальчики» Єлина Пелина (1960), «Сільські душі» С. Даскалова (1962); кн. «Болгарські смішинки» (1969; 1984; 1990); окремі твори Н. Антонова, Д. Асенова, К. Белева, М. Грубешлієвої, К. Калчева, Л. Каравелова, А. Каралійчева, Х. Пелітева, Т. Павлова, Н. Месечкова, А. Константинова, С. Минкова, Д. Фучеджієва опубл. у зб. «Болгарський гумор і сатира» (1974), «Сучасна болгарська новела» (1977), «Веселий ярмарок» (1985). Авторка низки статей про болгар. літературу та укр.-болгар. літ. зв'язки. 1979 нагородж. Золотим почес. знаком Всенар. комітету болгар.-рад. дружи. Усі переклади Г. опубл. у Києві.

[В. О. Захаржевська](#)

Бібліографічний опис:

Горячко Лідія Григорівна / В. О. Захаржевська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31576>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).